

vi for Skatten, ville Anvisninger om 10 Aar være i Brug i enhver Husholdning i Byerne, og de ville ogsaa brede sig paa Landet, men lægge vi en Skat af 5 Øre paa, ville de ikke brede sig, men tværtimod blive trængte ud af Omsætningen. Det er derfor i høj Grad fremskridtsfjendtligt at lægge en saadan Skat paa den lille Anvisning.

Om Borgerbrevsbeskatningen er der ikke sagt andet, end at vi skulle jo skaffe forøgede Indtægter. Men det maa da være muligt at skaffe Staten forøgede Indtægter ad en fornuftigere Vej end ved at beskatte den unge Statsborger, i det Øjeblik han skal begynde paa sit selvstændige Erhverv.

Saa sagde den ærede Ordfører, at han maatte stemme imod Ændringsforslaget Nr. 5, for hvis det blev vedtaget, faldt alle Forhøjelserne bort. Det er nu allerede ikke rigtigt, idet Forhøjelsen af Stempel paa Lotterisedler vilde blive ved. Men dernæst sagde han: Vi have ved dette Forslag naaet en relativ Retfærdighed i Beskatningen af Omsætningen af baade rørlig og fast Ejendom, og den vil forsvinde, hvis vi ophæve alle Forhøjelserne. Nej, det er ikke rigtigt. Hvis vi ophæve alle Forhøjelserne i 1915, bortfalder den Halvprocents Afgift, som fremkalder den uretfærdige Ulighed mellem Beskatningen af Omsætningen af fast Ejendom og af Løsøre. Og den bortfalder, uden at der bliver Forhøjelse paa andre Punkter. Det er netop et gammelt Venstrekrav, saa det kunne vi meget vel være bekendte for en Venstresamvittighed at gennemføre i 1915. Jeg anbefaler derfor vedblivende Ændringsforslaget Nr 5, idet jeg dog meget vel forstaar, at det ikke kan tiltrædes fra anden Side.

Halsted: Det ærede Medlem, der nu satte sig, hævdede, at jeg ønskede Tyngdepunktet lagt i Landstinget i Modsætning til i Folketinget. Det har jeg ikke udtalt et eneste Ord om. Nej, jeg ønsker fremdeles, at Landstinget skal have en Medbestemmelsesret i de Sager, som gennemføres paa ethvert Omraade, altsaa ogsaa paa Skatteomraadet. Det er det hele. Det forekommer mig for Resten, at Tyngdepunktet i usædvanlig høj Grad ligger her nede. Men hvis det ærede Medlem absolut vil beholde alt her nede, maatte han ogsaa, naar vi skulle til at gennemføre et Lovforslag, og Ministeren forlanger Kompensation for en Nedgang, samtidig med at forlange denne Nedgang have foreslaaet

Kompensation, men det har det ærede Medlem ikke gjort.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg er meget forbavset over de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) fremkom med. For det første maatte det ærede Medlem af Forhandlingerne i Udvalget og her i Tinget vide, at jeg betragter det foreslaaede lille Checkstempel som en i og for sig berettiget Afgift, berettiget i den Forstand; at denne Omsætning derved ikke bliver haardere og ubilligere beskattet, end andre lignende Omsætninger blive det ved det forelagte Lovforslag. Jeg mener, at denne Omsætning kan bære det Stempel, og at det derfor hører hjemme som et naturligt Led i den foreslaaede Lov. Det er altsaa ikke saaledes at forstaa, at jeg skulde have foreslaaet en Stempelskat, som jeg i sig selv misbilliger, og som jeg blot mener at ville bruge som Kompensationsgenstand.

Endelig forbavsede det mig, at det ærede Medlem mente, at det, jeg nu og tidligere har udtalt om, at jeg var villig til at forhandle om Enkelthederne i dette Lovforslag, men at jeg af Hensyn til de betydelige Beløb, som der i det hele taget maa til af nye Indtægter for Staten, ikke kan gaa ind paa noget, der væsentlig vil formindske Indtægten enten af denne eller af nogen af de andre Indtægtslove, kun skulde være en Invite til Landstinget og ikke tillige til dette høje Ting. Det ærede Medlem, som har siddet i det Udvalg, der har behandlet dette Lovforslag, Finansudvalget, maa jo vide, at da jeg kom til Samraad, var noget af det første, jeg sagde: Jeg ser, der er en meget stærk Modstand mod Checkstemplet, og jeg er villig til at forhandle om dette lige saavel som om de andre Punkter, som der har været Modstand imod. Det ærede Medlem vil ogsaa erindre, at der i Finansudvalget førtes en ligefrem Forhandling om Muligheden for Ændringer og Muligheden for Kompensation. Jeg nævnedes bl. a. en Kompensation ved en Forhøjelse af Stemplet paa de korte Veksler. Det vilde ikke være tilstrækkeligt, men det kunde i alt Fald opveje en Del af Checkstemplet. Vi talte ogsaa om den Mulighed at frigøre Checks under et vist meget ringe Beløb og om andre Muligheder for Reduktion mod Kompensation paa andre Omraader. Alt dette talte vi om, og jeg erindrer, at jeg sagde, at jeg var fuldstændig villig til at fortsætte Forhandlingen derom med det ærede Medlem og